

[Undervisningsministeren]

Og så finder jeg i virkeligheden ikke, at forslaget er vidtgående nok. Med 20 timers ugentlig undervisning kan man nemlig ikke gennemføre en hel HF-eksamen eller en studentereksamen på to år. Hertil kræves et højere ugentligt timetal. En virkelig lempelse kræver således, at der gives SU ikke blot for et mindre ugentligt timetal, men også for en længere periode end 23 måneder. Så i stedet for en administrativt tung dispensationsordning vil jeg i SU-bekendtgørelsen fastsætte en særlig generel regel om SU til enkeltfagsundervisning for uddannelsessøgende med forsørgerpligter. Reglen skal omfatte uddannelsessøgende, der ved uddannelsens begyndelse har et eller flere hjemmeboende børn under 7 år, eller som i løbet af uddannelsen får et barn, der bor hos den pågældende.

Denne gruppe uddannelsessøgende skal have ret til enkeltfagsundervisning, der kan afsluttes inden for 35 måneder med et timetal på 17 timer ugentlig, nemlig det gennemsnitlige timetal, hvis en 2-årig HF-uddannelse udstrækkes over 3 år. Denne regel medfører samtidig, at denne gruppe uddannelsessøgende også skal have ret til SU i 35 måneder til fag på folkeskoleniveau.

Med denne ændring af reglen om SU til enkeltfagsundervisning tages der kun hensyn til forsørgerbyrder. I modsætning til beslutningsforslaget er den uddannelsessøgendes egen alder derimod uden betydning.

Herved er min beslutning i overensstemmelse med den mindsteløsning, som Gymnasieskolernes Lærereforening har foreslået, og jeg henviser i denne forbindelse til Uddannelsesudvalgets spørgsmål af 10. februar 1993 på alm. del, bilag 175.

Frank Jensen (S):

Jeg røber nok ikke nogen statshemmeligheder ved at indrømme, at jeg er fuldstændig enig med den oprindelige forslagsstiller bag beslutningsforslag nr. B 25, og jeg kan selvfølgelig også takke Socialistisk Folkeparti for, at vi her får lejlighed til fra regeringspartierne side at forelægge det resultat, som undervisningsministeren har gjort rede for.

Regeringen har drøftet, hvordan vi kunne indfri det, som har været Socialdemokratiets hovedformål med at fremsætte beslutningsforslaget den 20. november sidste år, nemlig at

undgå, at man ved den stramning, som den tidligere undervisningsminister lavede i sommeren sidste år med forventet ikkærfttrædelse pr. 1. januar 1993, ville kunne risikere en udstødning af de uddannelsesfremmede voksne eller uddannelsessøgende, som har været væk fra skolebænken i flere år og dermed havde behov for at få en lidt længere støttetid til at kunne gennemføre deres uddannelse.

Frygten hos os bestod i, at denne udstødning kunne finde sted, men selvfølgelig også i, at hvis disse mennesker skulle gennemføre deres uddannelse på de vilkår, som ville være nødvendige for dem, blev det på et højere forsørgelsesgrundlag end det, der er gældende i SU-lovgivningen, nemlig gennem det sociale systems støtterammer. Derfor ser vi det som et gode, at vi kan fastholde, at det er SU-støttesystemet, som også bliver det, der vil være hovedreglen for voksne på enkeltfagsundervisningsområdet.

Jeg vil gerne takke undervisningsministeren for, at ministeren efter regeringsdannelsen kunne imødekomme Socialdemokratiet på den måde, at man, hvis vi trak beslutningsforslaget tilbage, nok skulle finde en løsning på hovedproblemet. Jeg mener, at med det, som ministeren har forelagt for Folketinget i dag, har vi fundet en mulighed for en støttetid på 3 år til enkeltfagsundervisning på HF-niveau og på folkeskoleniveau, hvis der er en forsørgerforpligtelse for hjemmeboende børn under 7 år.

Så tak, hr. minister! Det viser, at den nye regering er i stand til at skabe resultater, når det gælder.

John Vinther (KF):

Uden at det på nogen måde skal opfattes negativt, vil jeg sige, at ministerens tale jo indeholdt en teknisk redegørelse, der gjorde det vanskeligt hele tiden at følge med. Men hvis jeg forstod det rigtigt – og det håber jeg at jeg gjorde – forekommer det mig lidt underligt, at vi i dag åbenbart førstebehandler et beslutningsforslag, hvor ministeren i hvert fald delvis har gennemført det, der ønskes. Men så er det heldigt, at vi fra konservativ side ser positivt på ideen i forslaget, og derfor tror jeg også, at vi under den videre udvalgsbehandling helt nøjagtigt kan finde ud af, hvad det er, der er sket, og hvordan det er sket.